

A Pécsi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság

Bhar.II.84/2023/8. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi március hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A harmadfokú bíróság a testi sértés vétsége miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.236/2022/10. számú ítéletét megváltoztatja és a vádlottal szemben alkalmazott intézkedést megrovásra enyhíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg az államnak 28.000 (huszonnyolcezer) forint harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Nagykanizsai Járásbíróság a 2022. október 10-én kelt 4.B.47/2022/12. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségének vádja alól felmentette. Ennek okát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 566. § (1) bekezdés c) pontjában jelölte meg, így abban, hogy nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a magánvádló jelentett be fellebbezést a vádlott büntetőjogi felelősségének a megállapítása és büntetés kiszabása végett.
- [3] A másodfokon eljáró Zalaegerszegi Törvényszék a 2023. augusztus 29-én kelt 1.Bf.236/2022/10. számú ítéletével – az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatát megváltoztatva – a vádlott bűnösségét a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2)

bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében megállapította, és ezért őt egy évre próbára bocsátotta. Megállapította továbbá, hogy a magánvádló jogosult a lerótt 20.000 forint eljárási illeték visszatérítésére.

- [4] A másodfokú bíróság ítélete ellen – felmentés érdekében – a vádlott élt jogorvoslati kérelemmel.
- [5] A Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén. A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontjában írtak szerint ilyennek kell tekinteni azt, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett.
- [6] Ez történt a jelen ügyben is, ezért a vádlott által bejelentett (másod)fellebbezés joghatályos volt.
- [7] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, illetve az azzal összefüggő felülbírálattal érintett rendelkezését és részét, valamint az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül. Ennek során a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában meghatározottakat, és megállapította, hogy sem az elsőfokú-, sem pedig a másodfokú bíróság nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, valamint a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített, lényeges hatással járó és a harmadfokú eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi felülbírálatát akadályozta volna.

[8] **II.**

- [9] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által megállapított tényállást – figyelemmel a Be. 619. § (3) bekezdés a) pontjában írtakra – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján mindössze azzal helyesbítette, hogy magánvádló *2022. február 17-én* terjesztette elő a Nagykanizsai benyújtólón a magánindítványát.
- [10] A Be. 590. § (2) bekezdésén alapuló teljeskörű felülbírálat során a másodfokú bíróság helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságát, mely – szemben a határozatának [8] bekezdésében foglaltakkal – valójában a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt okkal, a tényállás hiányosságával volt összefüggésbe hozható. Az történt ugyanis, hogy az elsőfokú bíróság – noha az erre vonatkozó adatok az ügyiratokban rendelkezésre álltak – elmulasztotta rögzíteni a magánvádló és a vádlott közötti szóváltás pontos helyét, illetve idejét, valamint azt, hogy a köztük lezajlott konfliktusról mikor érkezett bejelentés a rendőrség központi segélyhívó számára.
- [11] Ugyanakkor ezen túlmenően az elsőfokú bíróság ítéletével szemben más részbeni megalapozatlansági ok, így különösen – a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerint felhívott – téves ténybeli következtetés már nem volt felróható. Ez a részbeni megalapozatlansági ok azt a hibát jelenti, amikor a bíróság két vagy több már rögzített tény alapján úgy következtet egy másik (újabb) tényre, hogy az ahhoz vezető gondolati művelete nem felel meg a logika szabályainak. Ilyen helyzet áll elő, ha az alaptényekből a zárástény nem következik, vagy azokból más, ellentétes felismerés is levonható lenne. Az elsőfokú bíróság ténymegállapításait azonban ilyen jellegű hibák nem jellemezték.

- [12] Ehelyett sokkal inkább arról volt szó, hogy az elsőfokú bíróság az egyébként rendelkezésre álló bizonyítékok bizonyító erejét nem merítette ki, illetve azokat egymástól elszigetelten, szinte csak egyenként értékelte, miközben az egybevetett, összességében történő áttekintésük elmaradt. Ezt orvosolta a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontjában írt rendelkezés alkalmazásával, a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmán alapuló ténybeli kiegészítésekkel, majd – ennek nyomán – eltérő tényállás megállapításával.
- [13] Miután ugyanis rögzítette, hogy a vádlott és a magánvádló – szóváltással kezdődő, majd elfajuló – nézeteltérésére a cím6 alatti telephelyen 11 óra 30 perc körüli időben, míg a rendőrség értesítésére 11 óra 59 perckor került sor, nyilvánvalóvá vált az is, hogy a közelben lakó tanúk által észlelt felületes sérülések, pirosba hajló duzzadások bizonyosan ekkor, a szóban forgó fél óra leforgása alatt keletkeztek. Márpedig ebben az időszakban az említett telephelyen pusztán a vádlott és a magánvádló tartózkodott, köztük az előbbi – miután vasárnap volt – kizárólag azért, mert ott a számonkérés szándékával megjelent.
- [14] Nincs jelentősége a háziorvosnál történő jelentkezés három nappal későbbi időpontjának, miközben annak annál több, hogy a keletkezett sérüléseket akkor is azon az anatómiai területen, a járomcsont régiójában diagnosztizálták, ahol a magánvádló előadása szerint az ütések őt érték.
- [15] A másodfokú bíróság által tett tér- és időbeli kiegészítések tehát a rendelkezésre álló bizonyítékokat olyan megvilágításba helyezték, melyek eltérő tényállás megállapításának a szükségességét vetették fel. Ebből pedig – miután a 2022. február 17-én előterjesztett magánindítvány joghatályos volt – a vádlott büntetőjogi felelősségére kellett következtetést levonni.
- [16] Ekként törvényesen járt el a másodfokú bíróság, amikor Terhelt1 vádlott bűnösségét a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében megállapította.
- [17] Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezés nem volt megalapozott.

III.

- [18]
- [19] A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket a másodfokú bíróság hiánytalanul feltárta.
- [20] Több mint két esztendővel az elkövetés után azonban a Btk. 79. §-ában megfogalmazott célok eléréséhez próbaidő alkalmazásával járó intézkedésre sincs szükség, ezért a harmadfokú bíróság a büntetlen előéletű, kifogástalan életvezetésű vádlottat – a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján – megrovásban részesítette. Ezzel a helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.
- [21] Ennyiben a harmadfokú bíróság – a Be. 624. § (1) bekezdésében írtak szerint – a másodfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg azt egyebekben a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.
- [22] A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 617.§-ának, illetve a Be. 613. § (1) bekezdésének az együttes alkalmazásán alapul.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Eördögh Dávid s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.236/2022/10. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.II.84/2023/8. számú ítélete folytán – az abban írt változtatással – a 2024. évi március hó 8. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke